

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Львівський національний університет імені Івана Франка**

**Юридичний факультет
Кафедра кримінального права і кримінології**

Марисюк К.Б.

Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань

Програма та практикум зі спецкурсу

Для студентів юридичного факультету

Львів – 2012

Марисюк К.Б.

Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань : Матеріали для вивчення спецкурсу для студентів юридичного факультету. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2012.

Схвалено кафедрою кримінального права і кримінології юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка.

Протокол № ____ від ____ 2012 р.

Програма та практикум зі спецкурсу “Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань”

Вступ

В умовах соціально-економічних перетворень, побудови правової, демократичної держави перед кримінально-виконавчим правом постала нова мета: перетворення системи виконання покарань відповідно до реалій, що склалися; підвищення її відкритості; посилення охорони прав, свобод та законних інтересів засуджених; залучення до участі у їх виправленні органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших організацій, громадських об'єднань, а також окремих громадян. Особливого значення ці напрямки розвитку кримінально-виконавчого закону набули у зв'язку з інтеграцією України в міжнародне співтовариство, з вступом нашої держави до Ради Європи. Саме на вивчення питань міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань і орієнтований цей спецкурс.

Підчас вивчення спецкурсу студенти повинні: 1) засвоїти поняття та мету міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань; 2) знати головні напрями міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань; 3) вміти класифікувати і дати характеристику основним міжнародно-правовим актам у галузі виконання покарань.

Тема 1. Поняття, суть, межі та завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Поняття міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Суть міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Мета і основні напрями міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Межі міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Тема 2. Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань: поняття та ознаки.

Класифікація основних суб'єктів міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Характеристика правового статусу та функцій основних органів, які здійснюють координацію діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав з пенітенціарних проблем ООН та Ради Європи. Комітет ООН з попередження злочинності і боротьби з нею та його функції. Комітет ООН з попередження злочинності і кримінального правосуддя та його функції. Комітет з проблем боротьби зі злочинністю Ради Європи та його функції.

Тема 3. Історія міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань: історичні етапи.

Зародження досліджень питань міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

Міжнародні тюремні конгреси Першої серії: Франкфурт (1846 р.), Брюссель (1847 р.), Франкфурт (1857 р.).

Міжнародні тюремні конгреси Другої серії: Лондон (1872 р.), Стокгольм (1878 р.), Рим (1885 р.), Петербург (1890 р.), Париж (1895 р.), Брюссель (1900 р.), Будапешт (1905 р.), Вашингтон (1910 р.), Лондон (1925 р.), Прага (1930 р.), Берлін (1936 р.), Гаага (1950 р.).

Міжнародні конгреси ООН з попередження злочинів та поводження з правопорушниками: Женева (1955 р.), Лондон (1960 р.), Стокгольм (1965 р.), Кіото (1970 р.), Женева (1975 р.), Каракас (1980 р.), Мілан (1985 р.), Гавана (1990 р.), Каїр (1995 р.).

Тема 4. Міжнародно-правові акти Організації Об'єднаних Націй у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими.

Міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру: Загальна декларація прав людини (1948 р.), Міжнародний пакт про громадянські та політичні права (1966 р.), Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права (1966 р.), Декларація проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поводження і покарання (1975 р.), Конвенція проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поводження і покарання (1984 р.). Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.

Основні міжнародно-правові документи ООН у сфері поводження з засудженими: Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.), Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку (1979 р.), Принципи медичної етики, що визначають роль працівників охорони здоров'я, особливо лікарів, в захисті ув'язнених чи затриманих осіб від катувань і інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (1982 р.), Заходи, що гарантують захист прав тих, хто засуджений до страти (1984 р.), Мінімальні стандартні правила

Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) (1985 р.), Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню або ув'язненню в будь-якій формі (1988 р.), Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила) (1990 р.), Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі (1990 р.), Основні принципи поводження з в'язнями (1990 р.).

Тема 5. Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими.

Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру. Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими. Європейська конвенція про захист прав і основних свобод людини (1950 р.): її зміст та значення.

Основні міжнародно-правові документи Ради Європи у сфері поводження з засудженими: Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками (1964 р.), Європейська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є (1978 р.), Європейська конвенція про передачу засуджених осіб (1983 р.), Європейська конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (1990 р.), Європейські в'язничні правила (1987 р.).

Резолюції Комітету Міністрів Ради Європи у сфері поводження з засудженими. Їх суть та значення для виконання покарань і поводження з ув'язненими.

Тема 6. Інші міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими.

Інші міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань та поведження з ув'язненими: їх суть та класифікація.

Міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань регіонального характеру. Їх види та характеристика.

Багатосторонні та двохсторонні договори України та їх місце у системі міжнародно-правових актів у галузі виконання покарань.

Тема 7. Реалізація міжнародних стандартів поведження з засудженими в кримінально-виконавчому праві України.

Суть і особливості реалізації міжнародних стандартів поведження з засудженими в кримінально-виконавчому праві України.

Порядок та умови впровадження міжнародних стандартів поведження з засудженими. Особливості уніфікації національного законодавства та міжнародних стандартів поведження з засудженими.

ЛІТЕРАТУРА

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст. 141.
2. Загальна декларація прав людини 1948 р. – К. : Право, 1995. – 16 с.
3. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права 1966 р. – К. : Право, 1995. – 40 с.
4. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р. – К. : Право, 1995. – 16 с.
5. Декларація проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поведження і покарання 1975 р / Боротьба проти катувань : документи. – Х. : Фоліо, 2004. – 28 с.
6. Конвенція проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поведження і покарання 1984 р. / Боротьба проти катувань : документи. – Х. : Фоліо, 2004. – 28 с.

7. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р. / Права людини і професійні стандарти юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам-К., 1996. – 342 с.
8. Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку (1979 р.)
9. Принципи медичної етики, що визначають роль працівників охорони здоров'я, особливо лікарів, в захисті ув'язнених чи затриманих осіб від катувань і інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1982 р. / СССР и международное сотрудничество в области прав человека. Документы и материалы. Т. 1 – М. : Международные отношения, 1989. – 709 с.
10. Заходи, що гарантують захист прав тих, хто засуджений до страти 1984 р. / СССР и международное сотрудничество в области прав человека. Документы и материалы. Т. 1. – М. : Международные отношения, 1989. – 709 с.
11. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) 1985 р. / Права людини і професійні стандарти юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам-К., 1996. – 342 с.
12. Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню або ув'язненню в будь-якій формі 1988 р. / Права людини і професійні стандарти юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам-К., 1996. – 342 с.
13. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила) 1990 р. – Донецьк : Донецкий Меморіал, 2003. – 16 с.
14. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р. / Права людини і професійні стандарти юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам-К., 1996. – 342 с.

15. Основні принципи поводження з в'язнями 1990 р. // Бюлетень Центру інформації та документації Ради Європи в Україні. – 1998. – №2.
16. Європейська конвенція про захист прав і основних свобод людини 1950 р. / Права людини і професійні стандарти юристів в документах міжнародних організацій. – Амстердам-К., 1996. – 342 с.
17. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками 1964 р. / Закон України про приєднання України до Європейської конвенції про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками, 1964 рік. // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – №31. – Ст. 247.
18. Європейська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є 1978 р. / Закон України про ратифікацію Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 рік, Додаткового протоколу 1975 року та Другого додаткового протоколу 1978 року до Конвенції // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №23. – Ст. 129.
19. Європейська конвенція про передачу засуджених осіб 1983 р. / Закон України про приєднання України до Європейської конвенції про передачу засуджених осіб, 1983 рік. // Відомості Верховної Ради України України. – 1995. – N 31. – Ст. 248.
20. Європейські в'язничні правила 1987 р. / Європейські стандарти утримання в'язнів. – Х. : Харківська правозахисна група, 1998. – 88 с.
21. Європейська конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом 1990 р. // Збірка договорів Ради Європи. – К. : Парламентське видавництво, 2000. – 136 с.
22. Резолюція R (62) 2 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо виборчих, громадянських і соціальних прав в'язнів 1962 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. –

- Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
- 23.Резолюція R (75) 25 Комітету Міністрів Ради Європи про працю в'язнів 1975 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
- 24.Резолюція R (76) 10 Комітету Міністрів Ради Європи про деякі міри покарання, альтернативні позбавленню волі 1976 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
- 25.Рекомендація R (82) 16 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо надання короткострокових відпусток в'язням 1982 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
- 26.Рекомендація R (82) 17 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо системи ув'язнення і поводження з небезпечними злочинцями 1982 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
- 27.Рекомендація R (87) 3 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо Європейських в'язничних правил 1987 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів :

Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.

28. Рекомендація R (89) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам Ради Європи про освіту у в'язницях 1989 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.

29. Рекомендація REC (2003) 22 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам про умовно-дострокове звільнення 2003 р. / Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.

ЗБІРНИКИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ:

1. Міжнародне співробітництво у сфері виконання покарань. Акти Організації Об'єднаних Націй та Ради Європи / Уклад. К. Марисюк. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – 180 с.
2. Международные акты о правах человека: сборник документов. – М. : НОРМА-ИНФРА, 1998. – 784 с.
3. Международные акты о правах человека: сборник документов. – М. : НОРМА-ИНФРА, 2002. – 944 с.
4. Международные нормативные акты ЮНЕСКО. – М. : Логос, 2009. – 639 с.
5. Сборник документов Совета Европы в области прав человека и борьбы с преступностью. – М. : НОРМА-ИНФРА, 1998. – 763 с.
6. Сборник документов Совета Европы в области защиты прав человека и борьбы с преступностью. – М. : СПАРК, 1998. – 340 с.

ЛИТЕРАТУРА ЗАГАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ:

1. Уголовно-исполнительное право / С. Зубарев, А. Михлин, А. Толкаченко, В. Казакова. – М. : Издательство Юрайт, 2010. – 430 с.
2. Зубарев С. Уголовно-исполнительное право / С. Зубарев. – М. : Высшее образование, 2008. – 176 с.
3. Уголовно-исполнительное право / Под ред. А. Зубкова. – М. : ИНФРА-М – НОРМА, 1998. – 720 с.
4. Уголовно-исполнительное право России / Под ред. В. Селиверстова. – М. : Юристъ, 2000. – 576 с.
5. Уголовно-исполнительное право / Под ред. И. Шмарова. – М. : БЕК, 1998. – 624 с.
6. Уголовно-исполнительное право / Под ред. А. Михлина. – М. : Волтерс Клувер, 2009. – 368 с.
7. Бородин С., Ляхов Е. Международное сотрудничество в борьбе с уголовной преступностью. – М. : Международные отношения, 1983. – 199 с.

ЛИТЕРАТУРА ДО ОКРЕМИХ ТЕМ:

ТЕМИ 1, 2:

1. Букалов А., Букалова О. Уголовные наказания в Украине. Статистический обзор./ А. Букалов, О. Букалова. – М. : PRI, 2004. – 40 с.
2. Ерохин В. Передача осужденных иностранцев на родину для дальнейшего отбывания наказания / В. Ерохин. // Российская юстиция. – 1999. – №5.
3. Кашуба Ю. Проблемы реализации международных стандартов обращения с осужденными в России / Ю. Кашуба. // Актуальные проблемы уголовного, уголовно-исполнительного права и криминологии. Материалы международного круглого стола, посвященные 75-летию со дня рождения и 40-летию работы во ВНИИ

- МВД России, докт. юрид. наук, проф. А.С. Михлина. – М. : ВНИИ МВД России, 2005.
4. Симонович Д. Міжнародні стандарти з прав людини у сфері кримінального судочинства : зміст та класифікація / Д. Симонович. // Право і суспільство. – 2010. – №2.
 5. Спиридов В. Международное сотрудничество правоохранительных органов в сфере исполнения уголовных наказаний : экстрадиция / В. Спиридов. // Актуальные проблемы правоохранительной деятельности : Материалы межвузовской конференции курсантов и слушателей, Владимир, 22 мая 2003 г. – Владимир : ВЮИ Минюста России, 2004.
 6. Уканов К. Международное сотрудничество в сфере исполнения уголовных наказаний / К. Уканов. // Обеспечение прав человека в условиях современного государства : Материалы международной научно-практической конференции, Владимир, 9-10 декабря 2010 г. – Владимир : ВЮИ ФСИН России. – Ч. 1.
 7. Хуторская Н. Европейское пенитенциарное сотрудничество / Н. Хуторская. // Уголовно-исполнительная система : право, экономика, управление. – 2006. – №4.

ТЕМА 3:

1. Анненков М. Международный тюремный конгресс и английскія тюрьмы / М. Анненков. – М. : Изд. Стасюлевича, 1873. – 62 с.
2. Беляева, Л. Международные пенитенциарные конгрессы и развитие учения о воспитании несовершеннолетних правонарушителей / Л. И. Беляева. // Вестник института. – 2012. – № 1.
3. Второй Международный тюремный конгресс: Стокгольм 20/28 авг. 1878 г. / Сост.: Э.И. Мишле, поверенный и дир. С.-Петербур. тюрем. ком. – С.-Пб.: Тип. П.И. Шмидта, 1878. – 188 с.
4. Галямова Д. С. История международного сотрудничества в области обращения с осужденными / Д. С. Галямова // Государство и право:

- теория и практика: материалы междунар. заоч. науч. конф. (г. Челябинск, апрель 2011 г.). — Челябинск: Два комсомольца, 2011.
5. Иваняков Р.И., Смирнова И.Н. Обсуждение проблем исполнения наказаний в отношении несовершеннолетних в ходе международных пенитенциарных конгрессов // Уголовно-исполнительная система: право, экономика, управление. – 2012. – № 3.
 6. Левченко В.Г. Обсуждение проблемы целей наказания на международном уровне // Цели уголовного наказания. Учебно-методические материалы по итогам межкафедрального теоретического семинара, состоявшегося в декабре 1989 г.. - Рязань: НИиРИО РВШ МВД СССР, 1990.
 7. Ляхов Е.Г. Обсуждение на международном уровне проблем борьбы с преступностью (некоторые итоги Шестого конгресса ООН по предупреждению преступности и обращению с правонарушителями) // Советский ежегодник международного права, 1980. - М.: Наука, 1981.
 8. Нигматуллин Р.В. Роль конгрессов ООН по предупреждению преступности и обращению с правонарушителями в становлении международных стандартов по борьбе с преступностью // Юридический мир. – 2009. – № 11 (155).
 9. Обсуждение пенитенциарных проблем на международном уровне. Лекция / Викторова И.Б., Стручков Н.А. - Рязань: Изд-во РВШ МВД СССР, 1981. - 35 с.
 10. Обсуждение пенитенциарных проблем на международном уровне. Учебное пособие / Бажанов О.И., Стручков Н.А., Ускова И.Б. - Рязань, 1977. - 66 с.
 11. Оксамытный В.В. Система уголовных наказаний в Англии. – Киев, 1977.
 12. Смыкалин А.С. Исполнение наказания в Русском (Московском) централизованном государстве в XV - начале XVI вв. // Российская юстиция. – 2006. – № 7.

13. Современная система наказаний и ее будущее по трудам парижского пенитенциарного конгресса: Приложение к протоколам Киевского Юридического Общества за 1895 г. / Гольденвейзер А.С. – Киев: Тип. П. Барского, 1896. – 136 с.
14. Тюремные порядки. (Заметки и наблюдения, посвященные IV тюремному конгрессу) : Февраль // Юридический вестник: Февраль. Издание Московского Юридического Общества. – М. : Типографія А.И. Мамонтова и Ко, 1890. – № 2.

ТЕМИ 4, 5, 6:

15. Брезгин Н. Новые европейские тюремные правила о целях режима и практика их реализации в учреждениях уголовно-исполнительной системы России / Н. Брезгин. // Безопасность уголовно-исполнительной системы. – Псков : Издательство Псковского юридического института ФСИН. – 2008. – № 2 (2).
16. Европейские пенитенциарные правила. – Донецк : Донецкий Мемориал, 2002. – 88 с.
17. Европейские пенитенциарные правила. Res (2006) 2. Комментарий к тексту. – Донецк : Донецкий Мемориал, 2007. – 68 с.
18. Европейские пенитенциарные правила. Рекомендация Совета Европы R (2006) 2. – Донецк : Донецкий Мемориал, 2006. – 40с.
19. Кіршенблат С. Глувачення прав ув'язнених осіб у міжнародно-правових джерелах : Збірник наукових статей / За заг. ред. О. Доброжинського, С. Сворака. – Чернівці, 2006.
20. Новая программа реформы систем выполнения наказаний (Итоговый документ международной конференции по реформе систем исполнения наказаний в Лондоне в апреле 1999 г.). – Донецк : Донецкий Мемориал, 1999. – 16 с.
21. Правосудие в отношении несовершеннолетних. Стандарты ООН (Приведены тексты трех документов ООН - Минимальных

- стандартных правил ООН, касающиеся отправления правосудия в отношении несовершеннолетних (Пекинских правил), ЭрРиядских правил и Правил ООН, касающиеся защиты несовершеннолетних, лишенных свободы). – Донецк : Донецкий Мемориал, 2003. – 64 с.
22. Предупреждение пыток в Украине (Опубликованы Доклады Европейского Комитета против пыток по итогам визита его делегаций в Украину в 1998, 1999 и 2000 годах. В Докладах приведены примеры нарушений прав человека. Выводы Комитета и рекомендации по соблюдению Украиной Конвенции по предотвращению пыток. В издании приведены также тексты ответов Правительства Украины на каждый из докладов Комитета). – Донецк : Донецкий Мемориал, 2003. – 256 с.
23. Токийские правила. – Донецк : Донецкий Мемориал, 2003. – 16 с.
24. Тюремная реформа: поиски и достижения (Материалы международного семинара "Тюремная реформа в посттоталитарных странах", состоявшегося в Донецке в ноябре 1998 года. В семинаре приняли участие руководители тюремных систем и представители неправительственных организаций 17 стран Центральной и Восточной Европы и Центральной Азии.). – Харьков : Мемориал, 1999. – 120 с.
25. Уткин В. Европейские тюремные правила и проблемы их реализации / В. Уткин. – Томск : Издательство Томского университета, 1996. – 64 с.
26. Уткин В. Международные стандарты обращения с осужденными и проблемы их реализации / В. Уткин. – Томск : НТЛ, 1998. – 88 с.
27. Факультативный протокол к Конвенции ООН против пыток. – Донецк : Донецкий Мемориал, 2005. – 23 с.

ТЕМА 7:

1. Косарев В. Международные стандарты обращения с осужденными и проблема их реализации в национальном уголовно-исполнительном законодательстве России: Международные и национальные стандарты

- деятельности правоохранительных органов и уголовно-исполнительной системы / В. Косарев. // Правовые исследования : Международные и национальные стандарты деятельности правоохранительных органов и уголовно-исполнительной системы. Материалы международной научно-практической конференции (22–23 июня 1999 г.) и международного научного семинара (5–6 октября 1999 г.). – Екатеринбург : Изд-во УрЮИ МВД России, 2001. – Вып. 4.
2. Новые подходы для нового века (Материалы международной конференции по реформе систем исполнения наказаний в Лондоне в апреле 1999 - региональные доклады и итоговый документ - Новая программа по тюремной реформе). – Донецк : Донецкий Мемориал, 1999. – 80 с.
 3. Омигов В. Международное сотрудничество России в сфере исполнения уголовных наказаний / В. Омигов. // Юридическая наука, практика и перспективы их развития : Сборник научных трудов. – Пермь : Издательство Пермского университета, 2005.
 4. Омигов В. Международное сотрудничество России по исполнению уголовных наказаний / В. Омигов. // Вестник Пермского университета. – 2010. – Выпуск 3 (9).
 5. Пертли В. Реализация международных стандартов по обращению с осужденными в России / В. Пертли. // Уголовно-исполнительная система : право, экономика, управление. – 2006. – №4.
 6. Пономарев П. Международно-правовые стандарты обращения с заключенными и национальные варианты их реализации / П. Пономарев. – Рязань : Издательство РВИИ МВД РФ, 1994. – 59 с.
 7. Предупреждение пыток в Украине (Опубликованы Доклады Европейского Комитета против пыток по итогам визита его делегаций в Украину в 1998, 1999 и 2000 годах. В Докладах приведены примеры нарушений прав человека. Выводы Комитета и рекомендации по соблюдению Украиной Конвенции по предотвращению пыток. В

- издании приведены также тексты ответов Правительства Украины на каждый из докладов Комитета). – Донецк : Донецкий Мемориал, 2003. – 256 с.
8. Реализация международных стандартов обращения с осужденными в уголовно-исполнительной политике / Ю. Кашуба, В. Хижняк. – Рязань : Академия права и управления Федеральной службы исполнения наказаний, 2005. – 198 с.
 9. Савич Н. Международные стандарты обращения с осужденными в контексте выездов осужденных из исправительных учреждений / Н. Савич. // Уголовно-исполнительная система сегодня : взаимодействие науки и практики. Материалы международной научно-практической конференции, 27–28 ноября 2008 года. – Новокузнецк : ФГОУ ВПО Кузбасс. ин-т ФСИН России, 2008. – Ч. 1.
 10. Сергеева В. Международно-правовая основа наказаний в виде обязательных работ / В. Сергеева. // Российский следователь. – 2007. – №1.
 11. Система исполнения наказаний в Украине и стандарты Совета Европы (Материалы регионального семинара, проведенного совместно с Советом Европы 26-27 апреля 2000 г. Приводятся выступления экспертов СЕ и участников семинара, а также ряд Рекомендаций СЕ по пенитенциарным вопросам). – Донецк : Донецкий Мемориал, 2000. – 132 с.
 12. Степанюк А., Яковець І. Втілення міжнародних стандартів у практику діяльності кримінально-виконавчої системи України. / А. Степанюк, І. Яковець – Харків : Кроссрод, 2007. – 184 с.
 13. Як змусити стандарти працювати (Практическое пособие по эффективному применению международных тюремных правил). – Донецьк : Донецкий Мемориал, 2001. – 212 с.
 14. Яцина І. Захист прав людини в умовах позбавлення волі / І. Яцина. // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. – 1996. – №1.

Практикум зі спецкурсу “Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань”

№ теми	Назва теми лекції	Кількість годин	Назва теми практичного заняття	Кількість годин
1.	Поняття, суть, межі та завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань	2	Поняття, суть, межі та завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань. Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.	2
2.	Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань	Виноситьс я на самостійне вивчення	Історія міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань	2
3.	Історія міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань	2	Міжнародно-правові акти Організації Об'єднаних Націй у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими	2
4.	Міжнародно-правові акти Організації Об'єднаних Націй у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими	2	Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими	2
5.	Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими	2	-----	-----
6.	Інші міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими	Виноситьс я на самостійне вивчення	-----	-----
7.	Реалізація міжнародних стандартів поводження з засудженими в кримінально-виконавчому праві України	2	-----	-----

Тестові завдання і задачі слід виконувати письмово. Під час розв'язання задач слід вирішити ті проблемні питання, які закладені в умові.

Якщо під час вирішення задачі потрібно звернутися до якихось нормативно-правових актів, студент повинен чітко зазначити, який з них було використано, а також, яке із положень він використав і коротко сформулювати зміст відповідного положення.

Для підготовки на кожне практичне заняття слід використовувати спеціальну літературу.

Практичне заняття №1. Поняття, суть, межі та завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань. Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

1. Поняття та суть міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
2. Мета і основні напрями міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
3. Межі міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
4. Завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
5. Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань: поняття, ознаки та класифікація.

Тестові завдання:

1. Міжнародне співробітництва у галузі виконання покарань – це :

- А) Специфічна діяльність юридичних та фізичних осіб в сфері попередження злочинності, боротьби з нею та поводження з правопорушниками;
- Б) Специфічна діяльність держави та інших суб'єктів міжнародного права в сфері попередження злочинності, боротьби з нею та поводження з правопорушниками;
- В) Специфічна діяльність держави та інших суб'єктів міжнародного права в сфері покарання злочинців;
- Г) Специфічна діяльність держави в сфері попередження злочинності, боротьби з нею та поводження з правопорушниками;

Д) Специфічна діяльність держави та інших суб'єктів міжнародного права в сфері поводження з правопорушниками.

2. Метою міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

А) Специфічна діяльність юридичних та фізичних осіб в сфері попередження злочинності, боротьби з нею та поводження з правопорушниками;

Б) На підставі об'єднання зусиль, з допомогою колективного розуму, вироблення єдиної концепції боротьби зі злочинністю шляхом більш ефективного виконання кримінальних покарань;

В) Вироблення єдиної концепції боротьби зі злочинністю шляхом не застосування до винних кримінальних покарань;

Г) Вироблення єдиної концепції боротьби зі злочинністю шляхом застосування до винних кримінальних покарань;

Д) Специфічна діяльність держави та інших суб'єктів міжнародного права в сфері поводження з правопорушниками.

3. Одним із основних напрямів міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

А) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі виконання покарань;

Б) Обмін національним науковим досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі виконання покарань;

В) Обмін національним практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі виконання покарань;

Г) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі злочинної діяльності;

Д) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі просвітницької діяльності.

4. Одним із основних напрямів міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

- А) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі злочинної діяльності;
- Б) Надання матеріальної допомоги у галузі виконання покарань;
- В) Надання професійно-технічної допомоги у галузі виконання покарань;
- Г) Надання усіх видів допомоги у галузі виконання покарань;
- Д) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі просвітницької діяльності.

5. Одним із основних напрямів міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

- А) Договірною-правова координація ставлення до працівників установ виконання покарань на підставі міжнародних угод;
- Б) Обмін національним науковим і практичним досвідом, обговорення проблем і проведення спільних досліджень у галузі злочинної діяльності;
- В) Майнова координація ставлення до правопорушників на підставі міжнародних угод;
- Г) Договірною-правова координація ставлення до правопорушників на підставі міжнародних угод;
- Д) Договірною-правова співпраця з правопорушниками на підставі міжнародних угод.

6. Однією з форм міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

- А) Співпраця у рамках міжнародних органів та організацій;
- Б) Координація діяльності;
- В) Взаємний контроль;
- Г) Взаємна довіра;

Д) Взаємодопомога.

7. Однією з форм міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань є :

- А) Співпраця у рамках державних органів;
- Б) Співпраця у рамках державних та громадських органів і установ;
- В) Взаємна підтримка;
- Г) Взаємна довіра;
- Д) Співпраця на підставі багатосторонніх і двохсторонніх угод.

8. Керівну роль з координації діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав з пенітенціарних проблем в ООН до 1991 р. відігравав:

- А) Комітет з викорінення злочинності;
- Б) Комітет з попередження злочинності і боротьби з нею;
- В) Комітет з правових та соціальних обмежень засуджених;
- Г) Уповноважений з прав засуджених;
- Д) Генеральний секретар ООН.

9. Керівну роль з координації діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав з пенітенціарних проблем в ООН з 1991 р. відіграє:

- А) Комітет зі знищення злочинності;
- Б) Комітет з попередження злочинності і кримінального правосуддя;
- В) Комітет з правообмежень засуджених;
- Г) Уповноважений з прав засуджених;
- Д) Генеральний секретар ООН.

10. Чільну роль з координації діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав в галузі виконання покарань відіграє:

- А) Комітет зі перевиховання злочинців;
- Б) Європейський комітет зі ресоціалізації та пенітенціарних проблем;
- В) Міжнародний конгрес ООН з попередження злочинності та поводження з правопорушниками;
- Г) Уповноважений з прав потерпілих;
- Д) Генеральний директор МАГАТЕ.

11. Чільну роль з координації діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав в галузі виконання покарань відіграє:

- А) Комітет зі ліквідації злочинності;
- Б) Європейський комітет зі співробітництва в сфері пенітенціарних проблем;
- В) Постійна комісія з питань засуджених;
- Г) Уповноважений з прав потерпілих та засуджених;
- Д) Генеральний секретар НАТО.

12. Чільну роль з координації діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав в галузі виконання покарань відіграє:

- А) Комітет зі ліквідації злочинців;
- Б) Європейський комітет зі співробітництва в сфері злочинних проблем;
- В) Постійна комісія з питань покараних;
- Г) Комітет з проблем боротьби зі злочинністю Ради Європи;
- Д) Генеральний секретар ЄС.

Задачі:

- 1. Громадянин України С. вчинив крадіжку на території іноземної держави, за що у ній був засуджений до покарання у виді тримання в ямі строком 5 років. На вимогу України, їй було передано С. для відбування покарання. Який вид покарання має бути призначено С.?**

2. Громадянин України П. вчинив розбій на території іноземної держави, за що у ній був засуджений до покарання у виді відрубання правої руки. На вимогу України, їй було передано П. для відбування покарання. Який вид покарання має бути призначено П.?
3. Громадянина України А. було затримано в територіальних водах Сомалі кораблем ВМФ США та засуджено за піратство до смертної кари. Чи може Україна вимагати видачі А. для виконання покарання на її території?
4. Конгрес “Пенітенціарія”, створений, як постійно діюче науково-практичне зібрання керівників пенітенціарних установ Європи, у своїй резолюції постановив, що всі кримінально-виконавчі установи Європи в подальшому зобов’язані інформувати його про дотримання прав засуджених та про всі скарги, які надходять від засуджених щодо умов їх утримання. Чи можна вважати зазначену резолюцію обов’язковою для виконання і чому?

Практичне заняття №2. Історія міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.

1. Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань: історичні етапи.
2. Міжнародні тюремні конгреси Першої серії. Їх найбільш значимі рішення.
3. Міжнародні тюремні конгреси Другої серії. Їх найбільш значимі рішення.
4. Міжнародні конгреси ООН з попередження злочинів та поводження з правопорушниками. Їх найбільш значимі рішення.

Тестові завдання:

1. Одним з перших дослідників, який досліджував питання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань був:

- А) Ш.-Л. Монтеск'є;
- Б) Е. Кант;
- В) І. Бентам;
- Г) С. Іванов;
- Д) І. Фойницький.

2. Одним з перших дослідників, який досліджував питання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань був:

- А) Ш.-Л. Монтеск'є;
- Б) Е. Кант;
- В) Д. Говард;
- Г) С. Іванов;
- Д) І. Фойницький.

3. Перший Міжнародний тюремний конгрес відбувся:

- А) у м. Франкфурті у 1846 р.;
- Б) у м. Токіо у 1888 р.;
- В) у м. Києві у 2011 р.;
- Г) у м. Москві у 1980 р.;
- Д) у м. Лондоні у 1354 р.

4. Перший Міжнародний конгрес ООН з попередження злочинів та поводження з правопорушниками відбувся:

- А) у м. Франкфурті у 1846 р.;
- Б) у м. Токіо у 1888 р.;
- В) у м. Києві у 2011 р.;
- Г) у м. Москві у 1980 р.;
- Д) у м. Женева у 1955 р.

5. Проект Міжнародної пенітенціарної комісії було розроблено у:

- A) 1850 р.;
- Б) 1878 р.;
- В) 1901 р.;
- Г) 1990 р.;
- Д) 2011 р.

6. Назвіть кількість Міжнародних тюремних конгресів Першої серії:

- A) 2;
- Б) 3;
- В) 5;
- Г) 10;
- Д) 12.

7. Назвіть кількість Міжнародних тюремних конгресів Другої серії:

- A) 2;
- Б) 3;
- В) 5;
- Г) 10;
- Д) 12.

8. Назвіть кількість Міжнародних конгресів ООН з попередження злочинів та поведження з правопорушниками, проведених до 1995 р.:

- A) 2;
- Б) 3;
- В) 9;
- Г) 10;
- Д) 12.

9. Останній Міжнародний тюремний конгрес Першої серії відбувся:

- А) у м. Франкфурті у 1846 р.;
- Б) у м. Токіо у 1888 р.;
- В) у м. Франкфурті у 1857 р.;
- Г) у м. Москві у 1980 р.;
- Д) у м. Лондоні у 1354 р.

10. Перший Міжнародний тюремний конгрес Другої серії відбувся:

- А) у м. Франкфурті у 1846 р.;
- Б) у м. Токіо у 1888 р.;
- В) у м. Франкфурті у 1857 р.;
- Г) у м. Москві у 1980 р.;
- Д) у м. Лондоні у 1872 р.

11. Останній Міжнародний тюремний конгрес Другої серії відбувся:

- А) у м. Франкфурті у 1846 р.;
- Б) у м. Гаага у 1950 р.;
- В) у м. Франкфурті у 1857 р.;
- Г) у м. Москві у 1980 р.;
- Д) у м. Лондоні у 1354 р.

12. Назвіть кількість Міжнародних тюремних конгресів, які відбулись у м. Києві:

- А) 1;
- Б) 2;
- В) 3;
- Г) 4;
- Д) Міжнародні тюремні конгреси у м. Києві не проводились.

Завдання.

1. Третім міжнародним тюремним конгресом було розглянуто питання щодо участі представників громадськості в роботі місць позбавлення волі у таких формах, як спостережні комісії і громадські ради. Проаналізуйте зазначене рішення. Яким чином воно вплинуло на подальший розвиток європейського кримінально-виконавчого права?
2. Четвертий міжнародний тюремний конгрес запропонував закріпити на рівні національних законодавчих актів перелік заходів матеріального (збільшення раціону харчування та сум витрат на особисті потреби) та морального (дозвіл купувати книги та інші подібні предмети) заохочення, які б могли застосовуватись до засуджених до позбавлення волі. Проаналізуйте зазначену пропозицію.
3. У 1878 р. було розроблено проект рішення про створення Міжнародної пенітенціарної комісії. Які функції вона мала виконувати та яким чином мала формуватись? Чому, на вашу думку, її так і не було створено?
4. Хто з відомих вітчизняних дослідників приймав участь у Міжнародних тюремних конгресах та у Міжнародних конгресах ООН з попередження злочинів та поводження з правопорушниками? Який внесок вони здійснили у розвиток питань кримінально-виконавчої сфери?

Практичне заняття №3. Міжнародно-правові акти Організації Об'єднаних Націй у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими.

1. Міжнародно-правові акти ООН у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру. Їх загальна характеристика та значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.

2. Основні міжнародно-правові документи ООН у сфері поводження з засудженими: їх види та загальна характеристика.
3. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) : зміст та загальна характеристика.
4. Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку (1979 р.) : зміст та загальна характеристика.
5. Принципи медичної етики, що визначають роль працівників охорони здоров'я, особливо лікарів, в захисті ув'язнених чи затриманих осіб від катувань і інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (1982 р.) : зміст та загальна характеристика.
6. Заходи, що гарантують захист прав тих, хто засуджений до страти (1984 р.) : зміст та загальна характеристика.
7. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) (1985 р.) : зміст та загальна характеристика.
8. Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню або ув'язненню в будь-якій формі (1988 р.) : зміст та загальна характеристика.
9. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила) (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.
10. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі (1990 р.), Основні принципи поводження з в'язнями (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.

Тестові завдання:

1. До основних міжнародно-правових документів ООН в сфері поводження з засудженими належить (належать):

А) Конституція України 1996 р.;

Б) Кримінальний кодекс України 2001 р.;

- В) Конвенція з прав засуджених 1997 р.;
- Г) Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р.;
- Д) Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод 1950 р.

2. До основних міжнародно-правових документів ООН в сфері поводження з засудженими належить (належать):

- А) Конституція України 1996 р.;
- Б) Кримінальний кодекс України 2001 р.;
- В) Конвенція з прав засуджених 1997 р.;
- Г) Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку 1979 р.;
- Д) Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод 1950 р.

3. До основних міжнародно-правових документів ООН в сфері поводження з засудженими належить (належать):

- А) Конституція України 1996 р.;
- Б) Кримінальний кодекс України 2001 р.;
- В) Конвенція з прав засуджених 1997 р.;
- Г) Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх 1985 р.;
- Д) Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод 1950 р.

4. До основних міжнародно-правових документів ООН в сфері поводження з засудженими належить (належать):

- А) Конституція України 1996 р.;
- Б) Кримінальний кодекс України 2001 р.;
- В) Конвенція з прав засуджених 1997 р.;
- Г) Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р.;
- Д) Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод 1950 р.

5. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) за масштабом дії поділяють стандарти на:

- А) універсальні та регіональні;
- Б) загальні та конкретні;
- В) постійні та тимчасові;
- Г) державні та приватні;
- Д) письмові та усні.

6. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) під універсальними стандартами розуміють:

- А) стандарти, які прийняті на невизначений строк;
- Б) стандарти, які прийняті на строк понад 25 років;
- В) стандарти, вироблені ООН;
- Г) стандарти, вироблені Радою Європи або іншими регіональними об'єднаннями держав;
- Д) частку тих чи інших злочинів (чи злочинців) в загальній сукупності злочинів (злочинців), взятих за 100 %.

7. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) під регіональними стандартами розуміють:

- А) стандарти, які прийняті на невизначений строк;
- Б) стандарти, які прийняті на строк понад 25 років;
- В) стандарти, вироблені ООН;
- Г) стандарти, вироблені Радою Європи або іншими регіональними об'єднаннями держав;
- Д) частку тих чи інших злочинів (чи злочинців) в загальній сукупності злочинів (злочинців), взятих за 100 %.

8. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) за спеціалізацією поділяють універсальні стандарти на:

- А) стандарти, які прийняті на певний та на невизначений строк;
- Б) стандарти, які прийняті на строк до 25 років та понад 25 років;
- В) стандарти, загального та спеціалізованого характеру;
- Г) стандарти, вироблені Радою Європи та стандарти, вироблені іншими регіональними об'єднаннями держав;
- Д) стандарти діючі та стандарти перспективні.

9. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) під універсальними актами загального характеру розуміють:

- А) стандарти, які прийняті на невизначений строк;
- Б) стандарти, які прийняті на строк понад 25 років;
- В) стандарти, вироблені ООН;
- Г) стандарти, вироблені Радою Європи або іншими регіональними об'єднаннями держав;
- Д) акти, спеціально не призначені для регламентації поводження з засудженими, такі, що не містять окремих стандартів.

10. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) під універсальними актами спеціалізованого характеру розуміють:

- А) стандарти, які прийняті на невизначений строк;
- Б) стандарти, які прийняті на строк понад 25 років;
- В) стандарти, вироблені ООН;
- Г) стандарти, вироблені Радою Європи або іншими регіональними об'єднаннями держав;
- Д) акти, які визначають стандарти поводження з засудженими.

11. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) поділяють стандарти залежно від обов'язків держав-реалізаторів на:

- А) універсальні та регіональні;
- Б) загальні та конкретні;

- В) постійні та тимчасові;
- Г) обов'язкові норми-принципи та загальні положення;
- Д) письмові та усні.

12. До актів загального характеру в галузі виконання покарань, прийнятих ООН, належить:

- А) Загальна декларація прав людини 1948 р.;
- Б) Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями 1955 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

13. До актів загального характеру в галузі виконання покарань, прийнятих ООН, належить:

- А) Декларація про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1963 р.;
- Б) Декларація проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поводження і покарання 1975 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

14. До актів загального характеру в галузі виконання покарань, прийнятих ООН, належить:

- А) Декларація прав дитини 1959 р.;
- Б) Конвенція проти тортур та інших жорстоких і нелюдських чи таких, що принижують гідність видів поводження і покарання 1984 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

15. До основних міжнародно-правових документів ООН у сфері поводження з засудженими, належить:

- А) Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р.;
- Б) Декларація прав інвалідів 1975 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

16. До основних міжнародно-правових документів ООН у сфері поводження з засудженими, належить:

- А) Загальна декларація прав людини 1948 р.;
- Б) Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх 1985 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

17. До основних міжнародно-правових документів ООН у сфері поводження з засудженими, належить:

- А) Декларація про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1963 р.;
- Б) Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням 1990 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2005 р.

18. До основних міжнародно-правових документів ООН у сфері поводження з засудженими, належить:

- А) Декларація прав дитини 1959 р.;

- Б) Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р.;
- В) Конституція України 1996 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

19. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р. серед заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням, рекомендують застосовувати:

- А) зауваження;
- Б) тілесні покарання;
- В) ганьблячі покарання;
- Г) преміювання;
- Д) смертну кару.

20. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р. серед заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням, рекомендують застосовувати:

- А) умовне покарання або покарання з відстрочкою;
- Б) тілесні покарання;
- В) ганьблячі покарання;
- Г) преміювання;
- Д) смертну кару.

21. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими 1955 р. серед серед іншого закріплюють правило, згідно якого:

- А) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- Б) до засуджених, у випадку порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;

- В) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Г) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Д) кожен із засуджених має мати окрему камеру або кімнату.

22. Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими 1955 р. серед іншого закріплюють правило, згідно якого:

- А) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- Б) до засуджених, у випадку порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- В) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Г) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Д) у кожного засудженого має біти окреме спальне місце.

23. Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими 1955 р. серед іншого закріплюють правило, згідно якого:

- А) праця засуджених не повинна завдавати їм страждання;
- Б) до засуджених, у випадку порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- В) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Г) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Д) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання.

24. Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими 1955 р. серед іншого закріплюють правило, згідно якого:

- А) ув'язненим має бути забезпечена можливість фізичних тренувань та ігор;
- Б) до засуджених, у випадку порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- В) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Г) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Д) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання.

25. Мінімальні стандартні правила поведження з ув'язненими 1955 р. серед іншого закріплюють правило, згідно якого:

- А) кожна установа має мати бібліотеку, доступну для всіх ув'язнених;
- Б) до засуджених, у випадку порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання;
- В) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Г) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись грошові покарання;
- Д) до засуджених, у випадку систематичного порушення режиму, можуть застосовуватись тілесні покарання.

Задачі:

- 1. Громадянина Ф. було засуджено до покарання у виді позбавлення волі строком 15 років з відбуванням покарання у колонії максимального рівня безпеки. Ф., посилаючись на положення Мінімальних стандартних правил поведження з в'язнями 1955 р., звернувся з вимогою про поміщення його у окрему камеру.**

Проаналізуйте текст Мінімальних стандартних правил поводження з в'язнями 1955 р. Чи законною є вимога Ф.?

2. Громадянина П. було засуджено до покарання у виді позбавлення волі строком 10 років з відбуванням покарання у колонії максимального рівня безпеки. П., посилаючись на положення Мінімальних стандартних правил поводження з в'язнями 1955 р., звернувся з вимогою про призначення у колонію кваліфікованого служителя культу Вуду, оскільки він сповідує цю релігію. Проаналізуйте текст Мінімальних стандартних правил поводження з в'язнями 1955 р. Чи законною є вимога П.?
3. Громадянка З., віком 16 років, була засуджена до покарання у виді позбавлення волі строком 3 роки з відбуванням покарання у виховній колонії. З., посилаючись на положення Мінімальних стандартних правил ООН стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р., звернулася з вимогою про надання їй можливості проживати в межах колонії з батьками. Проаналізуйте текст Мінімальних стандартних правил ООН стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р. Чи законною є вимога З.?
4. Відповідно до розпорядження начальника виховної колонії, у атестатах про отримання середньої освіти, які видавалися засудженим, було зазначено, що освіту ними здобуто у виховній колонії. Проаналізуйте текст Мінімальних стандартних правил ООН стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі 1990 р. Чи законним є розпорядження начальника колонії?
5. Відповідно до розпорядження начальника виховної колонії, до засуджених, які систематично порушують режим тримання і поведінка яких несе небезпеку для інших засуджених, з виховною метою дозволено застосовувати тілесні покарання. Проаналізуйте текст Мінімальних стандартних правил ООН, які стосуються

здійснення правосуддя щодо неповнолітніх 1985 р. Чи законним є розпорядження начальника колонії?

Практичне заняття №4. Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими.

1. Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру. Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
2. Європейська конвенція про захист прав і основних свобод людини (1950 р.): її зміст та значення.
3. Основні міжнародно-правові документи Ради Європи у сфері поводження з засудженими. Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
4. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками (1964 р.) : зміст та загальна характеристика.
5. Європейська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є (1978 р.) : зміст та загальна характеристика.
6. Європейська конвенція про передачу засуджених осіб (1983 р.) : зміст та загальна характеристика.
7. Європейська конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.
8. Європейські в'язничні правила (1987 р.) : зміст та загальна характеристика.
9. Європейські пенітенціарні правила (2006 р.) : зміст та загальна характеристика.

10.Резолюції Комітету Міністрів Ради Європи у сфері поводження з засудженими. Їх суть та значення для виконання покарань і поводження з ув'язненими.

Тестові завдання:

1. Основним нормативно-правовим актом Ради Європи у галузі виконання покарань є:

- А) Мінімальні стандартні правила щодо заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням 1990 р.;
- Б) Декларація прав інвалідів 1975 р.;
- В) Європейські пенітенціарні правила 2006 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

2. До нормативно-правових актів Ради Європи у галузі виконання покарань відноситься:

- А) Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками 1964 р.;
- Б) Декларація прав інвалідів 1975 р.;
- В) Європейські пенітенціарні правила 2006 р.;
- Г) Правила застосування тілесних покарань 2001 р.;
- Д) Інструкція про порядок застосування тілесних покарань 2003 р.

3. До нормативно-правових актів Ради Європи у галузі виконання покарань відноситься:

- А) Європейська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є 1978 р.;
- Б) Декларація прав неповносправних 1984 р.;
- В) Європейські пенітенціарні правила 2006 р.;
- Г) Правила застосування ганьблячих покарань 2001 р.;

Д) Інструкція про порядок застосування майнових покарань 2000 р.

4. До нормативно-правових актів Ради Європи у галузі виконання покарань відноситься:

- А) Європейські пенітенціарні правила 2008 р.;
- Б) Хартія прав неповносправних 1984 р.;
- В) Європейська конвенція про передачу засуджених осіб 1983 р.;
- Г) Закон про застосування ганьблячих покарань 2001 р.;
- Д) Декларація про порядок застосування майнових покарань 2000 р.

5. До нормативно-правових актів Ради Європи у галузі виконання покарань відноситься:

- А) Європейські в'язничні правила 1987 р.;
- Б) Хартія прав національних меншин 1973 р.;
- В) Європейська декларація про передачу засуджених осіб 1983 р.;
- Г) Постанова про застосування ганьблячих покарань 2001 р.;
- Д) Закон про порядок застосування майнових покарань 2000 р.

6. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) право засуджених на лікування за межами виправної установи;
- Б) обов'язок засуджених працювати не менше 8 годин на добу;
- В) недопущення додаткового позасудового обмеження прав засуджених під час відбування позбавлення волі;
- Г) недопущення обмеження прав засуджених під час відбування позбавлення волі;
- Д) преміювання засуджених за сумлінне ставлення до своїх обов'язків.

7. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) право засуджених на лікування у межах або за межами виправної установи;
- Б) обов'язок засуджених працювати не менше 10 годин на добу;
- В) мінімальність обмежень прав засуджених, їх обґрунтованість;
- Г) недопущення обмеження прав засуджених підчас відбування обмеження або позбавлення волі;
- Д) накладення штрафів на засуджених за сумлінне ставлення до своїх обов'язків.

8. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) право засуджених на відвідування культурно-освітніх закладів за межами виправної установи;
- Б) обов'язок засуджених працювати не менше 18 годин на добу;
- В) професіоналізм персоналу пенітенціарних установ, який дозволяє забезпечити високі стандарти поведінки з ув'язненими;
- Г) недопущення обмеження прав засуджених підчас відбування умовного позбавлення волі;
- Д) преміювання або покарання засуджених за сумлінне ставлення до своїх обов'язків.

9. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) право засуджених на вищу освіту за межами виправної установи;
- Б) обов'язок засуджених відпочивати не менше 8 годин на добу;
- В) активне співробітництво з соціальними службами і інститутами громадянського суспільства;
- Г) недопущення розширення прав засуджених підчас відбування позбавлення волі;

Д) недопустимість застосування тілесних покарань до засуджених за несумлінне ставлення до своїх обов'язків.

10. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) право засуджених на одруження за межами виправної установи;
- Б) недопущення розширення або обмеження прав засуджених під час відбування позбавлення волі;
- В) регулярний державний та громадський контроль за діяльністю пенітенціарних установ;
- Г) обов'язок засуджених відпочивати не більше 14 годин на добу;
- Д) застосування тілесних покарань до засудженого не частіше 5 разів на місяць.

11. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) дотримання прав людини при виконанні позбавлення волі;
- Б) право засуджених працювати не менше 8 годин на добу;
- В) право засуджених на отримання посилок не рідше однієї в тиждень;
- Г) недопущення систематичного обмеження прав засуджених під час відбування позбавлення волі;
- Д) застосування тілесних покарань до засудженого не частіше 10 разів на місяць.

12. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) виконання позбавлення волі має сприяти поверненню засудженого до нормального життя в суспільстві;
- Б) виконання позбавлення волі має сприяти поверненню засудженого до звичного для нього життя в суспільстві;

- В) виконання позбавлення волі має сприяти поверненню засудженого до нормального або звичного для нього життя в суспільстві;
- Г) виконання позбавлення волі має сприяти поверненню засудженого до місць відбування позбавлення волі;
- Д) виконання позбавлення волі не має сприяти поверненню засудженого до звичного для нього життя в суспільстві.

13. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) порушення прав засуджених не може бути виправдане недоліком ресурсів;
- Б) порушення прав засуджених може бути виправдане недоліком ресурсів;
- В) порушення прав засуджених не може бути виправдане недоліком ресурсів або іншими поважними причинами;
- Г) порушення прав засуджених може бути виправдане недоліком ресурсів або іншими поважними причинами;
- Д) порушення прав засуджених не може бути виправдане жодними поважними причинами.

14. Серед основних принципів, передбачених Європейськими пенітенціарними правилами 2006 р., є:

- А) утримання в місцях позбавлення волі має бути максимально наближене до позитивних аспектів життя в суспільстві;
- Б) утримання в місцях позбавлення волі не має бути максимально наближене до позитивних аспектів життя в суспільстві;
- В) утримання в місцях позбавлення волі може бути максимально наближене до позитивних аспектів життя в суспільстві;
- Г) утримання в місцях позбавлення волі жодним чином не може бути наближене до життя в суспільстві;
- Д) утримання в місцях позбавлення волі жодним чином не може бути наближене до життя за межами установи відбування покарання.

15. Метою Європейських в'язничних правил 1987 р. є:

А) встановлення низки мінімальних стандартів для всіх тих аспектів управління місцями відбування покарань, які є суттєво важливими для забезпечення людських умов утримання та належного поведження із в'язнями в сучасних та прогресивних системах;

Б) встановлення низки мінімальних стандартів для всіх тих аспектів управління в'язницями, які є суттєво важливими для забезпечення людських умов утримання та належного поведження із в'язнями;

В) встановлення низки мінімальних стандартів для всіх тих аспектів управління в'язницями, які є життєво необхідними для забезпечення людських умов утримання та належного поведження із в'язнями в сучасних та прогресивних системах;

Г) встановлення низки мінімальних стандартів для всіх тих аспектів управління в'язницями, які є суттєво важливими для забезпечення людських умов утримання та належного поведження із в'язнями в сучасних та прогресивних системах;

Д) встановлення вичерпного переліку мінімальних стандартів для всіх тих аспектів управління в'язницями, які є суттєво важливими для забезпечення людських умов утримання та належного поведження із в'язнями в сучасних та прогресивних системах.

16. Метою Європейських в'язничних правил 1987 р. є:

А) заохочення адміністрації в'язниць до розвитку кримінально значимої політики, стилю та практики управління на основі сучасних принципів, мети і справедливості;

Б) заохочення адміністрації в'язниць до розвитку політики, стилю та практики управління на основі соціальної справедливості;

В) заохочення адміністрації в'язниць до розвитку політики, стилю та практики управління на основі сучасних принципів;

Г) заохочення адміністрації в'язниць до розвитку політики, стилю та практики управління;

Д) заохочення адміністрації в'язниць до розвитку політики, стилю та практики управління на основі сучасних принципів, мети і справедливості.

17. Метою Європейських в'язничних правил 1987 р. є:

А) розвиток у персоналу в'язниць професійних навичок, що віддзеркалюють важливі соціальні та моральні якості його роботи, та створення умов, за яких цей персонал міг би якнайефективніше виконувати свою роботу в інтересах усього суспільства, в'язнів, що знаходяться під його наглядом, та його власного професійного задоволення;

Б) розвиток у персоналу в'язниць загальнолюдських навичок, що віддзеркалюють важливі соціальні та моральні якості його роботи, та створення умов, за яких цей персонал міг би якнайефективніше виконувати свою роботу в інтересах усього суспільства, в'язнів, що знаходяться під його наглядом, та його власного професійного задоволення;

В) розвиток у персоналу в'язниць професійних навичок, що віддзеркалюють соціальні якості його роботи, та створення умов, за яких цей персонал міг би якнайефективніше виконувати свою роботу в інтересах усього суспільства, в'язнів, що знаходяться під його наглядом, та його власного професійного задоволення;

Г) розвиток у персоналу в'язниць професійних навичок, що віддзеркалюють важливі соціальні та моральні якості його роботи, та створення умов, за яких цей персонал міг би виконувати свою роботу в інтересах усього суспільства, в'язнів, що знаходяться під його наглядом, та його власного професійного задоволення;

Д) розвиток у персоналу в'язниць професійних навичок, що віддзеркалюють важливі соціальні та моральні якості його роботи, та створення умов, за яких цей персонал міг би якнайефективніше виконувати свою .

18. Метою Європейських в'язничних правил 1987 р. є:

- А) забезпечення основних реальних критеріїв, за допомогою яких адміністрації в'язниць та особи, відповідальні за інспектування умов утримання та управління в'язницями, могли б об'єктивно оцінювати стан справ та ступінь просування до більш високих стандартів;
- Б) забезпечення реальних критеріїв, за допомогою яких адміністрації в'язниць та особи, відповідальні за інспектування умов утримання та управління в'язницями, могли б об'єктивно оцінювати стан справ та ступінь просування до більш високих стандартів;
- В) забезпечення основних критеріїв, за допомогою яких адміністрації в'язниць та особи, відповідальні за інспектування умов утримання та управління в'язницями, могли б об'єктивно оцінювати стан справ та ступінь просування до більш високих стандартів;
- Г) забезпечення основних реальних критеріїв, за допомогою яких адміністрації в'язниць могли б об'єктивно оцінювати стан справ та ступінь просування до більш високих стандартів;
- Д) забезпечення основних реальних критеріїв, за допомогою яких адміністрації в'язниць та особи, відповідальні за інспектування умов утримання та управління в'язницями, могли б об'єктивно оцінювати стан справ та ступінь просування до більш низьких стандартів.

Задачі:

- 1. Громадянина Х. було засуджено до покарання у виді позбавлення волі строком 6 років з відбуванням покарання у колонії середнього рівня безпеки. З., посилаючись на положення Європейських пенітенціарних правил 2006 р., звернувся з вимогою про переведення його до одиночної камери. Проаналізуйте текст Європейських пенітенціарних правил 2006 р. Чи законною є вимога Х.?**

2. Громадянина Р. було засуджено до покарання у виді позбавлення волі строком 15 років з відбуванням покарання у колонії максимального рівня безпеки. Р., посилаючись на положення Європейських пенітенціарних правил 2006 р., звернувся з вимогою про усунення порушення його прав у частині обов'язкового створення на території місць відбування позбавлення волі спортивних майданчиків або місць для зайняття спортом. Проаналізуйте текст Європейських пенітенціарних правил 2006 р. Чи законною є вимога Р.?
3. Громадянка Ц. була засуджена до покарання у виді позбавлення волі строком 2 роки з відбуванням покарання у колонії мінімального рівня безпеки. Ц., посилаючись на положення Європейських в'язничних правил 1987 р., звернулася з вимогою про надання їй дозволу на носіння чадри, оскільки відсутність останньої ображає її релігійні почуття. Проаналізуйте текст Європейських в'язничних правил 1987 р. Чи законною є вимога Ц.?
4. До Верховної Ради України подано законопроект, згідно якого пенсії засуджених до позбавлення волі мають не виплачуватись останнім, а перераховуватись у Фонд соціального захисту, оскільки засуджені протягом терміну відбування покарання перебувають на державному утриманні. Проаналізуйте тексти Загальної декларації прав людини 1948 р., Європейської конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 р. та Резолюції R (62) 2 Комітету Міністрів Ради Європи державам членам щодо виборчих, громадянських і соціальних прав в'язнів 1962 р. Чи відповідає зазначений законопроект їх вимогам?
5. Громадянина Молдови В. було засуджено до покарання у виді позбавлення волі строком 4 роки з відбуванням покарання у колонії середнього рівня безпеки. Відповідно до Європейської

конвенції про передачу засуджених осіб 1983 р. було прийнято рішення, згідно якого відбування покарання буде здійснюватись у державі громадянства засудженого. Громадянин В., посилаючись на зазначену вище Конвенцію, висловив побажання щодо скерування його до однієї з виправних установ Франції, оскільки саме там, на думку засудженого, можливе його максимальне виправлення. Проаналізуйте текст Європейської конвенції про передачу засуджених осіб 1983 р. Чи підлягає задоволенню клопотання В.?

Запитання для проведення модуля зі спецкурсу: “Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань”:

1. Поняття та суть міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
2. Суть міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
3. Мета міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
4. Основні напрями міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
5. Межі міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
6. Завдання міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
7. Суб'єкти міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань : поняття та ознаки.
8. Класифікація основних суб'єктів міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
9. Характеристика правового статусу та функцій основних органів, які здійснюють координацію діяльності з проблем міжнародного співробітництва держав з пенітенціарних проблем ООН та Ради Європи.
10. Комітет ООН з попередження злочинності і боротьби з нею та його функції.
11. Комітет ООН з попередження злочинності і кримінального правосуддя та його функції.
12. Комітет з проблем боротьби зі злочинністю Ради Європи та його функції.
13. Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань: історичні етапи.
14. Міжнародне співробітництво у галузі виконання покарань: історичні етапи.
15. Зародження досліджень питань міжнародного співробітництва у галузі виконання покарань.
16. Міжнародні тюремні конгреси Першої серії. Їх найбільш значимі рішення.
17. Міжнародні тюремні конгреси Другої серії. Їх найбільш значимі рішення.

18. Міжнародні конгреси ООН з попередження злочинів та поводження з правопорушниками. Їх найбільш значимі рішення.
19. Міжнародно-правові акти ООН у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру. Їх загальна характеристика та значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
20. Основні міжнародно-правові документи ООН у сфері поводження з засудженими: їх види та загальна характеристика.
21. Мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими (1955 р.) : зміст та загальна характеристика.
22. Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку (1979 р.) : зміст та загальна характеристика.
23. Принципи медичної етики, що визначають роль працівників охорони здоров'я, особливо лікарів, в захисті ув'язнених чи затриманих осіб від катувань і інших жорстоких, нелюдських чи таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (1982 р.) : зміст та загальна характеристика.
24. Заходи, що гарантують захист прав тих, хто засуджений до страти (1984 р.) : зміст та загальна характеристика.
25. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, які стосуються здійснення правосуддя щодо неповнолітніх (Пекінські правила) (1985 р.) : зміст та загальна характеристика.
26. Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню або ув'язненню в будь-якій формі (1988 р.) : зміст та загальна характеристика.
27. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних із тюремним ув'язненням (Токійські правила) (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.
28. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі (1990 р.), Основні принципи поводження з в'язнями (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.

29. Міжнародно-правові акти Ради Європи у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими загального характеру. Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
30. Європейська конвенція про захист прав і основних свобод людини (1950 р.): її зміст та значення.
31. Основні міжнародно-правові документи Ради Європи у сфері поводження з засудженими. Значення цих документів для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
32. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками (1964 р.) : зміст та загальна характеристика.
33. Європейська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є (1978 р.) : зміст та загальна характеристика.
34. Європейська конвенція про передачу засуджених осіб (1983 р.) : зміст та загальна характеристика.
35. Європейська конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (1990 р.) : зміст та загальна характеристика.
36. Європейські в'язничні правила (1987 р.) : зміст та загальна характеристика.
37. Європейські пенітенціарні правила (2006 р.) : зміст та загальна характеристика.
38. Резолюції Комітету Міністрів Ради Європи у сфері поводження з засудженими. Їх суть та значення для виконання покарань і поводження з ув'язненими.
39. Інші міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань та поводження з ув'язненими: їх суть та класифікація.
40. Міжнародно-правові акти у галузі виконання покарань регіонального характеру. Їх види та характеристика.

41. Багатосторонні та двохсторонні договори України та їх місце у системі міжнародно-правових актів у галузі виконання покарань.
42. Суть і особливості реалізації міжнародних стандартів поводження з засудженими в кримінально-виконавчому праві України.
43. Порядок та умови впровадження міжнародних стандартів поводження з засудженими.
44. Особливості уніфікації національного законодавства та міжнародних стандартів поводження з засудженими.